

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.543 van 4 februari 1999
in de zaak A. 79.921/VII-16.986.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX op
20 augustus 1998 hebben ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van, eensdeels, de
beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken
van 26 mei 1998 houdende de
onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om
machtiging tot voorlopig verblijf, aan verzoekers
betekend op 25 juni 1998 en, anderdeels, de bevelen om
het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoekers
betekend op 22 juni 1998;

Gelet op de beschikking van 11 september
1998 waarbij aan verzoekers het voordeel van de koste-
loze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, verder eerste verzoeker genoemd, is in België binnengekomen op 12 augustus 1989 en heeft zich op 6 september 1989 vluchteling verklaard.

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakte verzoeker gebruik van het Frans.

1.3. Zijn asielaanvraag werd verworpen en er werd hem een beslissing tot weigering van verblijf met

het bevel het grondgebied te verlaten betekend op 7 september 1989.

1.4. Eerste verzoeker diende daarop een verzoek tot herziening in bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het Commissariaat-generaal geeft een gunstig advies.

1.5. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaart de asielaanvraag daarop ontvankelijk.

1.6. Tussen beide beslissingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van eerste verzoekers asielaanvraag in, werd hij opgepakt in Duitsland en terug naar België gebracht.

1.7. Hij werd ingeschreven te Ellezelles en was daar ten laste van het plaatselijke O.C.M.W..

1.8. Hij werd opgesloten door een onderzoeks-rechter te Nijvel in de periode april - mei 1990. De reden voor deze opsluiting was een verdenking van bendevoorming.

1.9. Eerste verzoeker bleek ook in het bezit te zijn van een rijbewijs verstrekt door de republiek A. Dit blijkt een vervalst document te zijn.

1.10. Hierop wordt de eerste verzoeker verdacht van valsheid in geschriften.

1.11. Eerste verzoeker beweerde bij het eerste verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken vrijgezel te zijn. Dit blijkt onjuist te zijn. Ten tijde van zijn binnenkomst in België blijkt eerste verzoeker gehuwd te zijn. Op 30 december 1991 werd dit huwelijk echter ontbonden door echtscheiding.

- 1.12. Op 11 september 1992 wordt eerste verzoeker aangetroffen in Frankrijk.
- 1.13. Op 20 juli 1994 huwt eerste verzoeker met XXX, verder tweede verzoekster genoemd, in K.
- 1.14. Ondertussen is eerste verzoeker verhuisd naar Lennik en was hij ten laste van het O.C.M.W. van Evere tijdens de periode 1 april 1993 tot 1 juni 1994.
- 1.15. In zijn schrijven van 14 oktober 1994 stelt het O.C.M.W. van Evere zich vragen over de ernst van de asielaanvraag van eerste verzoeker.
- 1.16. Tweede verzoekster vroeg reeds een visum aan, als studente in 1992.
- 1.17. Op 13 april 1992 wordt haar vraag tot voorlopig verblijf geweigerd. Zij krijgt toch de toestemming tot voorlopig verblijf als student en werd te Evere ingeschreven. De toelating tot verblijf bleef geldig tot 31 oktober 1993.
- 1.18. Zij is een beursstudente en blijkt op 29 april 1994 zwanger te zijn. Het kind wordt op 18 oktober 1994 geboren.
- 1.19. Op 18 augustus 1995 wijst de Commissaris-generaal de asielaanvraag van eerste verzoeker af.
- 1.20. Op 28 augustus 1995 gaat eerste verzoeker tegen deze beslissing in beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen.
- 1.21. Uit een verslag van de politie van Lennik van 19 juli 1995 blijkt dat het gezin van een uitkering leeft. Volgens de verzoekende partijen gebeurde dit

onderzoek door de politie van Lennik tijdens een onderzoek in de procedure tot regularisatie van verblijf. Voorts blijkt dat er voorlopige maatregelen getroffen werden in het kader van een feitelijke scheiding.

1.22. Op 31 oktober 1995 verklaarde tweede verzoekster zich vluchteling. Zij verkoos de Franse taal.

1.23. Op 14 november 1995 wordt haar aanvraag als niet-ontvankelijk afgewezen en krijgt zij een beslissing tot weigering van verblijf met het bevel het grondgebied te verlaten, waartegen zij een dringend beroep tot herziening instelt bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Deze laatste bevestigt de beslissing van 14 november 1995 op 18 juli 1996.

1.24. Op 23 juli 1996 dienen beide verzoekers een aanvraag in om tot voorlopig verblijf te worden toegelaten.

1.25. Op 8 november 1996 besliste de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen dat het door eerste verzoeker ingestelde beroep ontvankelijk doch ongegrond is.

1.26. Op 28 november 1996 werd de aanvraag om tot voorlopig verblijf te worden toegelaten herhaald door eerste verzoeker. Op 11 december 1996 wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken een vraag aan de burgemeester van Lennik gericht om inlichtingen betreffende verzoekers, te ontvangen. Op deze vraag wordt op 21 december 1996 een antwoord gegeven. Hieruit blijkt dat :

"Het gezin (verzoekers met hun kind) nog steeds samen woont op het bekende adres. Dat zij tevens gastgezin zijn voor een studente.

Eerste verzoeker heeft nauwelijks contact met de plaatselijke bevolking en vult zijn dagen met het zoeken naar werk (wat wordt betwijfeld door de politie), TV kijken en vrienden bezoeken. Hij verklaart eveneens erkend afgevaardigde te zijn van een organisatie die geld inzamelt voor daklozen in XXX.

Eerste verzoeker spreekt Frans en heeft volgens de politie geen vorderingen gemaakt in het Nederlands sinds hij in Lennik woont.

Het gezin leeft van een OCMW-uitkering maar komt luidens het politierapport niets te kort. Eerste verzoeker is werkeloos sinds hij in Lennik woont en wijt dit aan het feit dat hij nog steeds niet als vluchteling erkend is.

Tweede verzoekster volgt een opleiding als secretaresse en het kind verblijft regelmatig in het kinderdagverblijf 'Zonneland' te Lennik. Het kind is nog niet schoolplichtig".

1.27. Op 23 september 1997 wordt eerste verzoeker opgesloten in de gevangenis van Vorst op verdenking van valsheid in geschriften en poging tot oplichting.

1.28. Aangezien door verzoekers medische redenen, met betrekking tot hun kind, worden ingeroepen, vindt er een onderzoek van hun kind plaats om de ernst van deze redenen na te gaan. In het verslag dat naar aanleiding van dit onderzoek wordt opgemaakt wordt verklaard dat de ziekte waaraan het kind lijdt kan worden behandeld in het land van herkomst en dat het kind in staat is te reizen. Dit wordt nogmaals bevestigd door een fax van 30 december 1997 van Dr. DE BLOCK aan Mevr. Fabienne CHEU. In dezelfde fax wordt melding gemaakt van het feit dat tweede verzoekster weinig coöperatief was bij dit onderzoek.

1.29. Op 4 april 1998 wordt een tweede kind geboren.

1.30. Op 26 mei 1998 werd het verzoek om tot voorlopig verblijf te worden toegelaten afgewezen.

1.31. Op 22 juni 1998 wordt aan verzoekers het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.32. Op 26 mei 1998 besliste de Minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf bij toepassing van art. 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze beslissing werd op 25 juni 1998 aan verzoekers betekend. De motivering ervan luidt als volgt :

"Reden(en) :

er werden geen redenen aangehaald waarom de betrokkenen hun machtiging tot voorlopig verblijf niet in het buitenland konden afhalen zoals voorzien in art. 9§2 van de wet van 15/12/1980. De vrees tot terugkeer werd reeds uitvoerig onderzocht door de bevoegde organen in het kader van de asielprocedure. De aangehaalde redenen zijn niet van die aard dat ze een regularisatie conform art. 9§3 kunnen verantwoorden. Het feit dat de echtgenote een opleiding volgt is geen uitzonderlijk gegeven.

Er zijn weinig tekenen die wijzen op voldoende integratie. De aangehaalde medische redenen, voor het kind van de betrokkenen, zijn op zich ook niet uitzonderlijk genoeg om een regularisatie toe te staan. Uit een onderzoek, in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt dat de patiënt kan reizen en dat verzorging in het land van herkomst mogelijk is. Terloops kan opgemerkt worden dat er geen nieuwe klachten zijn en dat de therapie werd stopgezet.

De betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts tijdelijk werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat ze bij een negatieve (beslissing) het land zouden dienen te verlaten.

Bijgevolg dienen de betrokkenen dringend het Belgisch grondgebied te verlaten.

(...)"

1.33. De bevelen om het grondgebied te verlaten luiden als volgt :

"(...)

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken / Dienst Vreemdelingenzaken wordt aan XXX geboren te M. op 21.02.1962 van XXX nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 27.07.1998 (datum aanduiden), het grondgebied België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje

REDEN VAN DE BESLISSING

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (wet van 15.12.1980 - art. 7, alinea 1,2°)

Werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 08.10.1981 - art. 77)

(...)

Te Lennik, op 22.06.1998

(...)

wordt aan XXX geboren te M. op 07.10.1970 van XXX nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 22.07.1998 (datum aanduiden), het grondgebied België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje

REDEN VAN DE BESLISSING

Instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26.05.1998

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft (Wet van 15.12.1980 - art. 7, alinea 1,2°)

Werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 08.10.1981 - art. 77)

(...)

Te Lennik, op 22.06.1998";

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoekers een eerste middel afleiden uit de schending van de artikelen 41 en 42 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken;

Overwegende dat artikel 41 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken als volgt luidt :

"Art. 41, § 1.

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord";

Overwegende dat artikel 42 van voornoemde wetten als volgt luidt :

"Art. 42.

De centrale diensten stellen de akten, getuig-schriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt";

Overwegende dat de bestreden beslissingen opgesteld zijn in het Nederlands, terwijl het verzoek houdende de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf, gericht naar een centrale dienst, werd opgesteld in het Frans en de procedure tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling eveneens in het Frans werd gevoerd, zodat de verzoekende partijen het Frans hebben gekozen als proceduretaal en de verwerende partij de bestreden beslissingen in het Frans had dienen te redigeren; dat bijgevolg het eerste middel ernstig is;

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, de verzoekende partijen op goede gronden betogen dat hun pogingen tot integratie ongedaan worden gemaakt en dat een verwijderingsmaatregel een scheiding tussen de verschillende gezinsleden tot gevolg zal hebben; dat een dergelijk nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

3. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de schorsing van de bestreden beslissingen te bevelen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt, de schorsing van, eensdeels, de beslissing van 26 mei 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag tot voorlopig verblijf, betekend aan verzoekers op 25 juni 1998 en, anderdeels, van de bevelen van 22 juni 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten, betekend aan verzoekers op dezelfde datum.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier februari 1900 negenenegentig,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.